

Sentencja

Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zastrzega przysługiwanie dodatku do wynagrodzenia nauczycielom zatrudnionym w ramach stosunku pracy na czas nieokreślony w charakterze urzędników mianowanych, z wyłączeniem w szczególności nauczycieli będących pracownikami kontraktowymi zatrudnionymi w systemie administracyjnym na czas określony, jeśli ukończenie pewnego okresu służby stanowi jedyny warunek przyznania wspomnianego dodatku.

(¹) Dz. U. C 161 z 7.5.2018.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie
prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Línea Directa Aseguradora SA/Segurcaixa
Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros**

(Sprawa C-100/18) (¹)

**(Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem
pojazdów mechanicznych — Dyrektywa 2009/103/WE — Artykuł 3 akapit pierwszy — Pojęcie „ruchu
pojazdów” — Szkoda materialna wyrządzona w nieruchomości przez pożar pojazdu zaparkowanego w prywatnym
garażu tej nieruchomości — Pokrycie przez obowiązkowe ubezpieczenie)**

(2019/C 270/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Línea Directa Aseguradora SA

Strona przeciwna: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Sentencja

Artykuł 3 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczania od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że pojęciem „ruchu pojazdów”, o którym mowa w tym przepisie, jest objęta sytuacja, taka jak omawiana w postępowaniu głównym, w której pojazd zaparkowany w prywatnym garażu nieruchomości, używany zgodnie z jego funkcją środka transportu, zapalił się, wywołując pożar, który znajduje swe źródło w instalacji elektrycznej tego pojazdu i który spowodował szkody w tej nieruchomości, nawet wówczas, gdy wspomniany pojazd nie przemieszczał się od ponad 24 godzin przed wybuchem pożaru.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.